

שיחת השבוע

יש חדש

חגיגות החומש

בכפר חב"ד מתחילות חגיגות החומש המסורתיות שמארגנים צעירי חב"ד, לאלפי תלמידי כיתות ב מכל רחבי הארץ, לרגל תחילת לימוד החומש בבתי הספר. הילדים ייהנו ממפגש עם סופר סת"ם, התנסות בכתיבה על קלף, ביקור בתערוכה ובמרכז למידה של מוצרי סת"ם, הפעלה בסדנה יצירתית, והעיקר - תכנית חווייתית מיוחדת בבית הכנסת, ובמרכזה שירה וריקוד עם ספר תורה, כל ילד מקבל שי מיוחד. את התכנית מפעיל בית אגודת חסידי חב"ד (770). הרשמה מראש חובה. טל' 03-9606402.

עלייה לקבר רחל

בשבת הבאה, י"א במרחשוון, יחול יום פטירתה של רחל אימנו. על אף המתיחות הביטחונית - ואולי דווקא לנוכח גל הטרור - יפקדו המוני בית ישראל את קברה לפני השבת ואחריה. מערך אוטובוסים מתוגבר יהיה מבנייני האומה, מיום חמישי אחה"צ ועד יום שישי אחה"צ, ומצאת השבת.

אידיש לכול

המרכז ליעוץ והדרכה לשפת האידיש מגיש ערכה ללימוד השפה. יש כאן מילון לתלמיד ובו כחמשת אלפים ערכים, וכן סדרה של שלוש חוברות - דער שליסל (=המפתח), המאפשרת ללמוד את הכללים הבסיסיים של השפה. טל' 052-7132969.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוט אנג'לס
5:56	6:31	6:34	6:00
6:54	7:29	7:26	6:54

336 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

יש פתרון - להחליף דיסקט

אנחנו מתעקשים לעצום עיניים מול המנוע ולחפש את המחבל היחיד, ומובן שזו משימה חסרת תוחלת. צריך לגבות מחיר מהקולקטיב

התמיכה הציבורית של הערבים בטרור היא מוקד הבעיה (צילום: חדשות 2)

- הם יעבירו לאנשיהם את המסר מהר מאוד.

המדינה חייבת להעמיד את ערביי ישראל מול הברירה: מה הם מעדיפים, לטפח שנאה ועוונות למדינה (שבה הם חיים טוב לאין ערוך מאחיהם בכל המזרח התיכון) ולעם היהודי, או להיות חלק ממנה? המציאות הקיימת, שבה הם תובעים ומקבלים ללא הרף עוד ועוד, ובה בעת מגבירים את עוצמת השנאה - אינה יכולה להימשך.

כללי משחק ברורים

נכון, לא כולם תומכי טרור, ויש רבים מערביי ישראל המעוניינים לחיות חיים שלווים כאזרחי המדינה. וזו בדיוק הנקודה: אנחנו צריכים לגרום להם להשמיע את קולם, להתעמת עם המסיתים, להסביר לבני עמם שדרך זו ממיתה עליהם אסון. אנחנו צריכים לעזור להם, ובה בעת להכות במחוללי הטרור בכל הכוח.

בימים האחרונים מסתמן שינוי מגמה שנגרם מגביית מחיר מהקולקטיב - מחיר כלכלי. יהודים מדירים את רגליהם מאזורים ערביים ומעסקים בבעלות ערבית, וחוששים להעסיק ערבים בשיפוצים. פתאום נשמעים קולות אחרים. פתאום הציבור הערבי מבין שדקירות הסכינים מכאיבות גם לו. כללי המשחק האלה חייבים להיות ברורים ועקביים, והתוצאות יבואו מהר מאוד, בעזרת השם.

גל הטרור הנוכחי אנחנו שומעים הרבה את המינוח 'מפגע יחיד'. מומחי ביטחון ופרשנים מדקלמים שוב ושוב את הססמה: "אין פתרון למפגע יחיד". לכאורה הם צודקים. כוחות הביטחון יכולים לאתר התארגנויות, לעקוב אחרי חוליות, אבל אי אפשר לדעת מה יעבור בראשו של אדם יחיד.

לא, הם אינם צודקים. יש כאן תפיסה שגויה מן היסוד. הכלל הזה נכון בהתמודדות עם פשיעה עבריינית רגילה. לעומת זה, הטרור הערבי אולי מבוצע בפועל על-ידי יחידים, אבל הוא מונע על-ידי הקולקטיב. כל עוד אנו משאירים את המנוע על כנו, תמיד ימצאו המתנדבים שיקומו לשרת אותו.

הביצה, לא היתוש

אנחנו מתעקשים לעצום עיניים מול המנוע ולחפש את המחבל היחיד, ומובן שזו משימה חסרת תוחלת. אנחנו רודפים אחרי היתוש, אך מאפשרים לביצה להצמיח עוד ועוד יתושים.

לא צריך להיות איש מודיעין כדי להבין את האבסורד הזה. כולנו רואים את ההסתה, את הפרסומים הרשמיים, את האדרת המחבלים, את קריאת הכיכרות על שמם, את הכספים הנדיבים המוענקים להם, ואת התמיכה הרחבה במרצחים.

אותה רוח גבית לטרור נישאת מכיוון נבחר הציבור בקרב ערביי ישראל. הם פועלים בגלוי כנגד המדינה שמשלמת את משכורותיהם השמנות ומעניקה להם במה בבית הנבחרים שלה. ההסתה הפרועה וההזדהות הקבועה עם ארגוני הטרור מלבנות את הציירים, מטפחות שנאה כלפי העם היהודי, ומעבירות מסר ברור לצעירים. אין המנהיגים צריכים לקרוא במפורש לעשיית פיגועים. הרוח הכללית ברורה לגמרי.

הדרך היחידה לעצור את גלגלי המנוע הזה היא לגרום לקולקטיב להבין שהטרור פוגע בו. כל עוד אין הם משלמים מחיר על ההסתה ועל התמיכה בטרור, למה יכלמו אותו? אבל ברגע שישלמו מחיר - והוא צריך להיות כבד וכואב

התיבה – עשה זאת בעצמן

משכנעים להשתמטות מהציווי "עשה לך": עליו להוכיח את אנשי דורו, להזהירם ולעוררם לתשובה. הלוא גם זה רצון ה'! לכן מן הראוי שיניח לאחרים את מלאכת בניית התיבה הגדולה, על שלושת מדוריה – לבני אדם, לבעלי חיים ולפסולת, ואילו הוא יתפנה להכנת דרשה מעוררת.

הצלת נפשות

אולם נח לא עירב את שכלו ואת השיקולים האנושיים, וניגש למלא את רצון ה' בלי שהיות. בה בעת לא הזניח את הפעילות ההסברתית, ובשעה שבנה את התיבה ניסה להתריע ולשכנע את אנשי דורו לשוב בתשובה.

כאשר מדובר בהצלת נפשות – הצלת המין האנושי, בעלי החיים ואף הצמחים, כדי שאלו יִחיו את העולם מחדש – נח דוחה כל שיקול אחר, והוא עצמו עוסק במלאכה במו ידיו, גם אם נדרשות לשם כך מאה ועשרים שנה.

(לקוטי שיחות, כרך טו, עמ' 34.
שיחות קודש תשל"ו, כרך א, עמ' 176)

אמרת השבוע

יונה או עורב

כשהציעו לרבי צביהירש ברלין את כיסא הרבנות בעיר ברלין, ביקש לשלוח לשם שליח שיברר את מצבה הרוחני של העיר.

בתחילה אמר לשלוח לשם אחד ממקורביו, יהודי למדן וירא שמים, אך לאחר מכן חזר בו ושיגר יהודי מודרני קצת, 'משכיל' למחצה.

הסביר רבי צביהירש למקורביו: "אחרי המבול, כשרצה נח לדעת אם הרשעים אינם עוד, שלח תחילה את העורב ולא את היונה. כי היונה, בתומתה, לא הייתה מבחינה ברשעים, והללו גם היו מסתירים את רשעתם מפניה. ואולם בעורב יראו אחד משלהם ולא יעמידו פנים, וכך יכול דווקא העורב להביא חוות דעת נכונה..."

פתגם חסידי

"אתה עצמך אינך זקוק לדיבור; המחשבה מספיקה לך. לשם מה אתה מדבר? בעבור הזולת. ושמה אף אינו זקוק לטובתך זו?" (רבי אברהם מטריסק)

להתבצע עלידו בלבד. לא הייתה לו ברירה אלא לבנות את כל התיבה הענקית בעצמו, מתחילתה ועד סופה. לכן ארכה הבנייה זמן רב כל-כך.

אבל הלוא ידוע שגם כשהמצווה מוטלת על האדם, בכוחו למנות שליח לקיימה, והדבר נחשב לו כאילו עשאה בעצמו? אלא שמושג ה'שליחות' בקשר למצוות ("שלוחו של אדם כמותו") נתחדש רק לאחר מתן התורה; קודם לכן לא היה קיים מושג זה, ולכן נדרש נח לעשות את המלאכה כולה בעצמו, וממילא היא ארכה זמן רב.

בלי תירוצים

מכאן עולה מסר חשוב לכל אחד ואחת: בשעה שנח נצטוו לבנות את התיבה, הוא נחשב אישיות נכבדה מאוד בדורו – גדול הדור. הוא היה מוקף בני משפחה ומכרים, ויכול היה להשתמט מלעסוק בעצמו בבניית התיבה ולהטיל את המלאכה על אחרים.

לזרצה, היה יכול למצוא שפע של תירוצים

מאה ועשרים שנה – זה משך הזמן שבו עסק נח בבניית התיבה, לאחר שנצטווה: "עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר". לכאורה הדבר תמוה: מדוע ארכה הבנייה זמן רב כל-כך, והלוא ראוי לקיים את רצון ה' בזריזות! מן הראוי היה לסיים את בנייתה במהירות ולא במשך זמן רב כל-כך!

אפשר לומר שנח הבין כי בניית התיבה נועדה לעורר את לבבות אנשי דורו לתשובה. הללו התעניינו לפשר מעשיו, ובעקבות זאת הסביר להם כי עומד לבוא מבול ועורר אותם לתשובה. כל זה עיכב את בניית התיבה במשך שנים רבות. ובכל זאת, כאשר לפניו מונח הציווי האלוקי, אין זו סיבה המצדיקה לדחות את קיומו. יכול היה לסיים את הבנייה במהירות, ולאחר מכן לספר על המבול הצפוי.

אין שליחות

התשובה טמונה בלשון הציווי: "עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר". הציווי לבנות את התיבה הוטל על נח עצמו, ולכן כל העבודה הייתה צריכה

מן המעיין

מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף | חטא דור המבול

השחתה לפני מי

"ותישחת הארץ לפני האלוקים ותימלא הארץ חמס" (בראשית ויא). רק לפני ה' נחשבו הללו מושחתים, אבל לא בין הבריות, שאצלם היו הגזל והשוד למעשים של יום-יום; איש לא ראה בכך חטא ופשע.

(צרור המור)

לשם שמים כביכול

"לפני האלוקים" – את כל התועבות עשו במעטה של 'לשם שמים'; בשם אלוקים ובשם כל הקדוש והיקר.

(הרב חיים סופר)

החכמה השתנתה

בעבר הייתה המילה 'חכמה' נוטריקון: "חילו מפניו כל הארץ". מי שהצטיין ביראת ה' נחשב חכם וזכה להערצה. ואילו כיום הנוטריקון של 'חכמה' הוא: "כי מלאה הארץ חמס". חכם הוא מי שיודע ללססם את הבריות.

(עיטורי תורה)

הארציות הוקדמה

"ותישחת הארץ לפני האלוקים". בני דור המבול היו מקדימים את "הארץ", הארציות, "לפני האלוקים" – לפני הרוחניות. הם עשו את הארציות עיקר ואת הקדושה טפל.

(המגיד ממזריטש)

רחמים מעוררים רחמים

"לא נחתך דינם אלא על הגזל" (רש"י). אם האדם אינו מרחם על זולתו, אין הוא יכול לצפות שהקב"ה ירחם עליו.

(רבי יוסף שאול נתנזון)

תיקון אחד לגזל

בגזל אין התשובה מועילה ואין התפילה מועילה. לכן לא התפלל עליהם נח כדרך שהתפלל אברהם על אנשי סדום ועמורה. בגזל אין אלא תיקון אחד: "והשיב את הגזלה אשר גזל".

(בית ישראל)

טענת יום המיתה

"קץ כל בשר בא לפני" (בראשית ויג). "קץ כל בשר" זה יום המיתה. אמר הקב"ה: יום המיתה בא לפני בטענה שאין איש זוכר אותו וחושב על הדין הצפוי, וההוכחה – "כי מלאה הארץ חמס".

(כלי יקר)

קלקול בכל העולמות

בני דור המבול השחיתו וקלקלו בכל שלושת העולמות – בריאה, יצירה, עשייה. לכן נצטווה נח לבנות תיבה שאורכה שלוש מאות אמה, כנגד שלושה עולמות אלה. עלידי כניסתו לתיבה תיקן את שלושת העולמות.

(אור התורה)

רסיס בווטרנה

בכל ערב שבת, כאשר ארי פולד ניגש אל הווטרנה שבביתו כדי להוציא מתוכה את הפמוטות, הוא מעיף מבט בגוש פלדה, בקוטר שבעה סנטימטרים, המונח שם, ומודה על הנס.

זה קרה לפני כתשע שנים, בקיץ תשס"ו. אלה היו ימי מלחמת לבנון השנייה. צו שמונה שקיבל זמן קצר אחרי פרוץ המערכה לא הפתיע אותו. היה ברור לו כי כאיש מילואים ביחידה קרבית ייקרא גם הוא למלחמה הקשה בלבנון.

המשימה שהוטלה עליו ועל חבריו הייתה לצאת למסע רגלי של שלושים וחמישה קילומטרים אל תוך לבנון. כל הדרך ריחפה מעליהם סכנת ההיתקלות במחבלים, ששרצו בכל פינה.

החיילים עשו לעצמם מנהג, ובכל יום היו מתכנסים וקוראים בדבקות מצמררת את נוסח הווידוי. לא היה צורך בנימוקים. רבים מהחיילים לא ניהלו אורח חיים דתי, אך כעת התעוררה בהם הנשמה היהודית והם הצטרפו לתפילה.

בשעת לילה מאוחרת הושלמה הצעידה. הפלוגה התמקמה בשטח, כאשר במזרח החלו לנצנץ קרני שמש ראשונות. ארי וחייילים דתיים נוספים מיהרו לפתוח את תרמיליהם ולהניח תפילין. הם עשו זאת בחופזה, מתפללים במהירות תפילה קצרה, דרוכים וזהירים.

להפתעתו של ארי, גם לוחמים שאינם שומרי מצוות ביקשו להניח תפילין. אחד מהם נקשר כליכך לתפילין, עד שפעם אחת, כשיצאו לפעילות מבצעית כלשהי, התברר כי שכח את התפילין בבסיס. האיש לא הניח למפקדיו, עד שסבו על עקבותיהם וחזרו לבסיס כדי להביא את התפילין. "בלעדיהן אינני יכול להילחם", הסביר.

קעת נעו החיילים בדממה, קשובים לכל רחש. הם ידעו כי האויב מחפש אותם, ונזהרו בתנועתם לבל ייחשפו. במהרה התקבל דיווח על קבוצת מחבלים הנמצאת בקרבת מקום. על הכוח הוטל לפגוע בה, והאנשים החלו לנוע בטור, ובראשו המפקד.

לפתע נשמע קול נפץ. המפקד נפגע מירי והתמוטט. שלושה חיילים שהיו עמו מיהרו לעברו, ואז נורו לעברם טילים. גם הם נפגעו. סגנו של

הייתה מוחשית מתמיד. אלא שמוחו היה מרוכז בדבר אחר: להביא את הפצועים למחסה.

הפגזים הומטרו עליהם ללא הרף. ארי וחבריו חשו ככרוזים במטווח. אולם ראו זה פלא: דווקא המתחם שאליהם היו צריכים להגיע כדי לחלץ את חבריהם – לא נפגע. הם נעו

המפקד, שתפס את הפיקוד, הורה לארי ולחבריו, שהיו הבאים בתור, לצאת ולגרור החוצה את הנפגעים. החשש מפני חטיפה היה גדול.

ארי וחבריו לא חשבו פעמיים. הם זינקו אל תוך התופת. מכל עבר נשמעו פיצוצים. שריקות הכדורים חלפו ליד אוזניו ממש. הסכנה

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

עולם ישן ועולם חדש

כאשר נח יצא מן התיבה אומרים חז"ל: "עולם חדש ראה". זה היה עולם חדש לא רק מבחינה גשמית, לאחר שכל מה שהיה קיים קודם לכן נמחה והוכחד – אלא בעיקר מבחינה רוחנית: העולם שלאחר המבול שונה במהותו מן העולם שלפני המבול.

העולם שלפני המבול השחית את דרכו ובכך הביא את קיצו. התורה מדגישה: "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ", ומכאן אנו למדים שהשחיתת הדרך לא הייתה מנת חלקו של האדם בלבד, אלא של כל היצורים. לכן נגזרה על כולם כליה, והעולם ההוא כולו עבר מן העולם.

טיהור הארץ

בראייה פשוטה המבול היה עונש על חטאי העולם. אולם תורת החסידות מגלה בו משמעויות עמוקות יותר, הקשורות להכנת העולם למתן התורה ואף לגאולה העתידה. הבנת המבול כפשוטו מעוררת שאלות רבות. למה היה הקב"ה צריך להביא מבול על הארץ אם רצונו היה למחות את היצורים החיים בלבד? כמו כן לשם מה הוריד מבול במשך ארבעים יום, עד שהמים גברו ועלו חמש־עשרה אמה מעל ההרים הגבוהים?

מסבירה תורת החסידות שהמבול היה בבחינת מקווה טהרה. תפקידו העיקרי היה לטהר את הארץ מטומאתה. העולם שלפני המבול השחית את הארץ וטימא אותה, כפי שנאמר: "מלאה הארץ חמס". העולם היה רווי כוחות טומאה רביעוצמה, שטימאו את הארץ והשחיתו אותה. השמדת החיים כשהיא לעצמה לא הייתה פותרת את בעיית הקלקול והטומאה שהם יצרו בעולם. העולם הושחת ונטמא עד שלא היה יכול עוד להתעלות על־ידי תשובה.

טהרתו של העולם נעשתה על־ידי המבול. הוא ירד ארבעים יום – בדוגמת מי מקווה המטהרים בארבעים סאה. המבול שטף והעביר את רוח הטומאה שהייתה בארץ וטיהר את העולם. הוא סילק ממנו את ה'קליפות' (כוחות הטומאה) העזות, שהתבצרו בו בעקבות מעשי בני־האדם. כך טוהר העולם והוכשר לקיים עליו חיים חדשים.

רמז לכך אנו מוצאים גם בנביא. את הפסוק (יחזקאל כד) "ארץ לא מטוהרה היא ולא גושמה ביום זעם", פירשו חז"ל על ארץ ישראל, שלא ירד עליה המבול. הרי שהמבול – עניינו טהרה.

ההכשרה הראשונה

מוסבר גם כן שהמבול טיהר במידה מרובה את הטומאה שירדה לעולם בעקבות חטא עץ הדעת, ובכך שימש הכנה והכשרה למתן התורה. הוא עשה את העולם ראוי שאור התורה והמצוות ייקלט ויִיאחז בו. העולם שלפני המבול לא היה כלי ראוי להשראת הקדושה האלוקית, אך על־ידי המבול נעשתה ההכשרה הראשונה, שכאשר יהודים ילמדו תורה ויקיימו מצוות, תוכל הקדושה להיפתס גם בתוך המציאות הגשמית.

כמו־כן היה המבול הכנה לגאולה. אחד מייעודי הגאולה הוא: "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" (ישעיה יא, ט). המים מסמלים את הכוח האלוקי המחיה ומקיים את הבריאה, ולעתיד לבוא יכסו ה'מים' את כל המציאות, עד שכל הבריאה תחוש שקיומה נובע מהחיות האלוקית, כשם שיצורי המים מרגישים שקיומם תלוי במים שהם חיים בתוכם. הכנה לכך הייתה המבול. אז היה העולם כולו מכוסה מים, מעין השלמות שתהיה לעתיד לבוא.

לכן נקרא המבול (ישעיה נט, ד) "מי נח", מלשון "נייחא דרוחא" (נחת רוח), ונאמר פעמיים "נח", רמז ל"נייחא דעילאי ונייחא דתתאי" – נחת לעליונים ונחת לתחתונים, כי המבול טיהר את העולם ועשאו כלי להשראת השכינה ולגילויי הגאולה.

בזהירות אך בנחישות, צעד אחר צעד, ולפתע החריש את אוזניהם פיצוץ עז: שלושה פגזים נפלו בדיוק במקום שבו היו כמה רגעים קודם לכן.

ההפגזה לא פסקה לרגע. ארי וחבריו נסוגו לאחור. לחרדתו הבחין באחד מחבריו, ששבוע קודם לכן חגג ברית מילה לבנו הבכור, שאפוד המגן שלו משוסע מפגיעת רסיס. ארי מיהר אליו, וגילה לשמחתו שבנס לא ספג פגיעה.

החיילים חתרו אל היעד, חברו אל הפצועים, והצליחו למשוך אותם מזירת הדמים.

כשהושלמה הנסיגה, מיהרו הרופאים לטפל בפצועים. חובש זינק לעבר ארי. "שכב על הרצפה", הורה לו. ארי סירב. "לא נפגעתי", אמר, ליבו עדיין הולם. החובש הביט בו בעיניים משתאות. "התרמיל שעל גבך מחורר לגמרי!", אמר לו.

באותו רגע עלתה בדעתו המחשבה שמא נפגע, אך לקה בתסמונת נפוצה של אי־תחושת כאב בדקות הראשונות לפגיעה. ואכן, החובש הסיר את התרמיל מגבו של ארי והבחין בקילוח דם מגבו. ארי נחרד מהמחשבה על פגיעה בעורק מרכזי. החובש חתר למוקד הפגיעה, ואז נפערו עיניו בתדהמה.

"לא ראיתי דבר כזה!", לחש. הוא קירב לעיניו של ארי רסיס פלדה בגודל שבעה סנטימטרים, ואמר: "הרסיס הזה שרט לך את הגב, ונעצר. היה לך נס גדול!". התברר שהרסיס חדר את האפוד, אך לא חדר לעומק גופו.

הימים חלפו. על ארי עברו שבועיים קשים של לחימה, שבמהלכם איבד חבר לגדוד. למרבה הנס, דווקא במקום הקשה שחוה לא היו חללים.

רק אחרי המלחמה התיר לעצמו לעכל את החוויה המסעירה ואת הנס הגדול שאירע לו. ארי הרהר במשמעות הצלתו, וביד ה' שהותירה אותו בחיים. הוא החליט לעזוב את עבודתו המצליחה, לשוב ליישוב 'נתיב אריה' שבה למד, ולהקדיש את השנים הקרובות ללימוד התורה.

כיום הוא עובד בעמותת 'עומדים ביחד', שמסייעת ללוחמי צה"ל, וזאת בעקבות הסיוע שקיבלו מהם הוא וחבריו באותה מערכה קשה. "יש לנו בבית הרבה כלי כסף שאני יכול לוותר עליהם", הוא אומר, "אבל לא על הרסיס הזה, שהוא עדות לנס הגדול שקרה לי, עדות ללידתי מחדש".

"זו מלחמת ג'יהאד אסלאמית"

"אנחנו במלחמה". הד"ר קידר

בעיניהם מלחמת מצווה אסלאמית". הוא מוסיף: "העימות מוצג כסכסוך לאומי, טריטוריאלי, משפטי או אחר, אך זו הונאה. בבסיסו הוא נובע ממעיין של אש דתית אסלאמית, והיא הבערת בליבות האנשים ובבקבוקי התבערה. במלחמת העצמות הם צעקו 'איטבח אל'יהוד' - לא את הישראלים או הציונים. היהודים הם הבעיה מבחינתם".

חלומות שווא

לטענתו, בני התרבות המערבית מתקשים להבין את מהות המאבק, מפני שעולם המושגים שלהם שונה לחלוטין. הם סבורים ששגשוג כלכלי וזכויות אזרח ישימו קץ לאיבה, ואין הם מבינים את עוצמתה של הקנאות הדתית.

לדבריו, הללו "הולכים כסומים באפלה בעקבות חלום המזרח התיכון החדש, והם פוחדים פחד מוות מהג'יהאדיזם, כי אין להם, כמו לליברלים בכלל, כלים נפשיים להתמודד עם מלחמת דת ולעמוד מול לוחמים שרוממות 'אללה' בגרונם".

להבין ולנצח

חוסר ההבנה הזה מוציא את קידר משלוותו: "הזים רבים ניסו לשכנע אותנו שיש הבדל בין הג'יהאדיסטים 'הרעים' של חמאס ובין

הד"ר מרדכי (מוטי) קידר (63), מזרחן ומתמחה בתקשורת ההמונים של העולם הערבי, עסוק מאוד. הוא מתרוצץ בין אולפני התקשורת, מרצה וכותב טורי פרשנות. אנו תופסים אותו בתום הרצאה לפני קהל גדול בארה"ב.

בשנים האחרונות נחשף קידר לציבור הרחב, בעקבות פרסום קטעי וידאו מעימותים שניהל בערוצים ערביים, ובמהלכם הטיח במגישים, בערבית משובחת, את האמת שהם מסתירים. דבריו הנחרצים של קידר, יהודי שומר תורה ומצוות, הדהימו את המגישים. "הגעתי ללימודי הערבית והאסלאם בזכות המורה לערבית, דב עירון ז"ל, אדם מיוחד, משכמו ומעלה", מספר קידר. "שירתי בחיל המודיעין עשרים וחמש שנים, במקצוע שקייב ידיעת ערבית. למדתי את השפה באוניברסיטת בראילן. כיום אני מרצה במחלקה לערבית באוניברסיטה".

אש קנאות דתית

הוא אינו מופתע כלל מגל הטרור הנוכחי. "הערבים מנהלים ג'יהאד נגד ישראל. הוא החל לפני 1400 שנים, כאשר מוחמד שחט מאות יהודים בעיר מדינה", קובע קידר. "הצועקים נגד יהודים בהר הבית, מידי האבנים, משליכי הסלעים ובקבוקי התבערה, הדוקרים בסכינים והיורים בנשק - כולם משרתים את הג'יהאד. זו

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

ירקות אחרי השמיטה

שאלה: ממתי מותר לקנות ירקות בלי לחשוש מאיסור 'ספיחין'?

תשובה: צמחים חדשנתיים שהחלו לגדול בשנת השמיטה אסורים באיסור 'ספיחין'. ירקות שנקטפו בשמיטה אסורים לעולם. מתחילת חנוכה יהיו מותרים רוב הירקות שנקטפו אחרי השמיטה. במינים עמידים (כגון גזר, בצל, תפוחי אדמה) ממתינים עד הזמן שרוב גידולם ולקיתם יהיו בשמינית. גידולי גרגירים (תבואה וקטניות) שלא הגיעו לשליש גידולם בשביעית מותרים באכילה לפי זמן ההיתר של הספיחין.

הנה מועדי ההיתר של ירקות אחרים:

ירקות: קישוא - סוף תשרי. צנונית - תחילת מרחשוון. חסה - אמצע מרחשוון. גבעולי בצל

אנשי אש"ף, שהם אוהבי שלום ורודפי שלווה. זו הייתה הונאה עצמית נטולת בסיס, שעלתה בחיי יותר מאלף וחמש מאות יהודים".

האמת לדעתו ברורה: "כל ההבדל בין חמאס לאש"ף הוא שאנשי חמאס מצהירים שהם לוחמי ג'יהאד, ואילו חלק מאנשי אש"ף מסתירים את היותם כאלה. זו טעות מוחלטת. כולם חיילים במלחמת הג'יהאד - אלה באבנים, אלה בסכינים, אלה בטילים, ואלה במצלמה, בהחרמה ובמאבק דיפלומטי". מה הפתרון? - "להפסיק לטפח אשליית שווא, להבין שאנחנו במלחמה, להשיב מלחמה ולנצח".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים 'לציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

לא תפסיקו לספר!

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

